

OKUL ÖNCESİ ÇOCUKLARININ PİYANO EĞİTİM METOTLARI ÜZERİNE BİR GÖZLEM VE DEĞERLENDİRME

Bülent HALVAŞI*

Geliş Tarihi: Ekim, 2017

Kabul Tarihi: Aralık, 2017

Öz

Piyano eğitimi, müzik eğitimi içerisinde oldukça ilgi gören çalgı eğitimlerinden biri olarak düşünülmektedir. Çocuklar, gençler ve hatta orta yaş ve üzerindeki bile piyano eğitimi almak istemektedirler. Bunun nedenleri ayrı bir araştırma konusu olması ile birlikte, piyano eğitiminde sabırlı, programlı ve disiplinli bir eğitim sürecine ihtiyaç olduğu bilinmektedir.

Piyano eğitiminde özellikle okul öncesi yaşlarda bulunan küçük çocukların karşısına, diğer çocuk çalgılarında görülmeyen tuş sisteminin gelmesi ile çocukları karışık ve sayıca fazla olan piyano tuşlarına yakınlaştırmak, piyano eğitimi yöntemlerini araştırmış bilgili bir eğitmen için sorun olmayabilmektedir.

Bu eğitim sürecinde öncelikle dikkat edilmesi gereken husus, oyun oynayarak ve taklit ederek seslerin eğitim sürecine alınmasını sağlamaktır. Bunun amacı, işitilen seslerin düzgün ve yerinde çalınmasının hedeflenmesidir. Seslerin tiz-pes veya uzun-kısa olarak algılanmasını amaçlamak önemlidir. Böylece çocuğun beyni yani düşünce sistemi ile psiko-motor yapabilirlikleri arasında bir bağ kurulmasını gerçekleştirmek mümkün olacaktır.

Piyano eğitiminde karşılaşılan en önemli problemlerden birinin eğitici ve öğretici kaynak eser sorunu olduğu düşünülmektedir. Bu çağ çocuklarına uygulanacak metotlara, çok yaygın olmamakla birlikte, son yıllardaki iletişim ve teknolojik gelişmeler doğrultusunda ulaşmak daha mümkün hale gelmiştir. Bu çalışmada okul öncesi çocukların piyano eğitimi ile ilgili bazı metotlar üzerine bir araştırma yapılacak ve mevcut metot çalışmaları değerlendirilecektir.

Anahtar Sözcükler: Piyano eğitimi, piyano, piyano metotları.

AN OBSERVATION AND EVALUATION OF PIANO EDUCATION METHODS FOR PRE-SCHOOL CHILDREN

Abstract

Piano education is considered to be one of the most interesting instrumental trainings in music education. Children, young people and even middle-aged and older people want to study piano. With the reasons for this being a separate research topic, it is known that a patient, programmed and disciplined training process is needed in piano education.

Piano education in particular against young children in pre-school age, with the arrival of the keyboard system - which is not seen in other children's

* Yrd. Doç. Dr.; Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, bulent_halvasi@yahoo.com.

keyboard - to reach the piano keys are mixed and large numbers of children, piano education methods and investigations, and a knowledgeable instructor may not be a problem.

In piano education, making pre-school children who are experiencing a complex keyboard system with many keys, which is not seen in other child instruments, feel comfortable in the learning process might not be a big issue for a knowledgeable educator who has studied piano education methods.

In this training process, it is important to pay attention to the fact that the voices are taken into the education process by playing game and imitating sounds. The aim is to target playing the sounds heard with exact sounds at exact sequence. It is important to aim identifying sounds as treble-bass or long-short in the education. In this way, making a connection between child's brain or child's thinking system and psychomotor abilities will be possible.

One of the most crucial problems encountered in piano education is believed to be the short of teaching and training resources. Despite the fact that the methods to be applied to children of this age are not very common, nowadays proper resources have become available by means of communication and technological advancements. In this study, some methods related to piano education of preschool children will be researched and current studies on methods will be evaluated.

Keywords: Piano education, piano, piano methods.

Giriş

Eğitim aşamaları içerisinde özellikle de okul öncesi dönemde müzik etkinliklerinin gerçekleştirilmesi, çocuğun sosyal, duygusal, zihinsel ve fiziksel gelişiminde çok büyük rol oynamaktadır. Dolayısıyla bu dönemde verilen müzik eğitimi oldukça önem taşımaktadır. Mantie ve Tuncker, okulda öğrenilen müzik eğitimi temelinin “tüm yaşamın en değerli hazzı” olduğuna dair genel bir inanışın olduğu görüşünü benimser (Mantie ve Tuncker, 2008: 224); James Bastian ise çocukların müzikle ne kadar mutlu oldukları, geniş bir zaman dilimi içerisinde yaratıcı yeteneklerini müzikle geliştirdikleri ve bunun da ötesinde bazı sosyal becerileri kazandıklarından bahseder. Bu bağlamda müzik eğitiminin, özellikle de örgün müzik eğitiminin, okul öncesi çocuğun ileri dönemlerdeki sosyal, duygusal, zihinsel ve fiziksel gelişimine olumlu katkılarının olduğu ve söz konusu eğitimi alıp başarıyla tamamlayan çocukların diğer çocuklara oranla daha aktif ve bilinçli oldukları görüşünü dile getirir (Akt. Kılıç, 2011).

Juslin'in belirttiği görüşe göre müzik, tüm sanat dallarının içerisinde muhtemelen en çok uygulanan alandır. Çünkü müzik, insanlar üzerinde derin duygusal izler bırakabilmektedir (Juslin, 1997: 383). Bu doğrultuda müziğin, çocukların özellikle düşünmelerinde ve hissetmelerinde etkili olduğu ileri sürülmekte ve olumlu bir müzikal gelişim için de oldukça önemli olduğu savunulmaktadır (Kreutz, 2008: 1).

Bu bağlamda çağdaş eğitimin vazgeçilmez unsurlarından biri olan müzik eğitiminin amaçları içerisinde, insan zekâsını ve yeteneklerini en üst düzeyde geliştirmek ve

yetkinleştirmek vardır. Eğitim sürecinin bir boyutu olarak, müziğin bireyin zekâ gelişimi ve bilişsel başarısı üzerindeki etkileri de yıllardan beri çok çeşitli araştırmalara konu olmuştur. Müzik eğitimi ve akademik başarı konulu araştırmalara baktığımızda; 1999'da College Bound Seniors Ulusal Raporundaki bir araştırma dikkat çekmektedir. Raporda, müzik eğitimi alan öğrencilerin matematikte ve edebiyatta müzik eğitimi almayanlara oranla daha başarılı oldukları saptanmıştır. Ayrıca, 1998 yılında ABD'de, eğitim bakanlığının yaptığı geniş bir araştırmanın sonuçları da müzik eğitimi alan öğrencilerin akademik başarı ödüllerini, müzik eğitimi almayanlara göre daha fazla aldıklarını kanıtlamıştır (Şendurur ve Barış, 2002).

Piyano Eğitimi

Bilindiği gibi piyano, atası olan klavsenin gelişmiş halidir ve dokunaklı bir çalgıdır. Yapım biçimine göre duvar ve kuyruklu (salon) adı verilen çeşitleri vardır. Bu çalgı, büyük bestecilerin en fazla kullandıkları enstrümandır. Bu nedenle bu çalgı için verilen bestelerin sayısı ciltler tutarındadır. "Piyanişler diğler çalgı çalanlara nazaran, çıkaracakları sesleri piyano üzerinde hazır bulurlar" gerekçesiyle, en küçük yaştan başlayarak öğrenilebilecek çalgılardan birisi hatta birincisi piyanodur (Çalışır, 1969: 131).

Piyano eğitimi, günümüzde oldukça ilgi gören çalgı eğitimlerinden biridir ve okul öncesi çağ çocuğundan, ileri yaşlardaki bireylere kadar geniş bir kesime verilmektedir. Burada dikkat edilmesi gereken birkaç husus bulunmaktadır. Geniş bir yelpazede uygulama alanı bulmakla birlikte; "hangi yaş grubuna, nasıl, kime, ne şekilde, kişiye göre hangi yöntem ve teknikle, nasıl verilecektir" gibi sorulara cevaplar aranması kaçınılmaz görülmektedir. Bu konuda yelpazeyi iyi incelemek ve iyi tahlil ederek doğru bir yöntem saptamakla mümkün olabilecektir. İyi bir piyano eğitimi verebilmek için yardımcı unsurlar da eğiticinin yanında ayrıca düşünülmesi gereken bir konu olarak görülmelidir. Çocuğun müzik hafızası, ezgisel işitmesi, ritmik duyarlılığı ve fiziksel özelliklerine bağlı olarak yapabilirlik dereceleri saptanmalıdır.

Yapılan araştırmalar müzik etkinliklerinin çocuğun psiko-motor gelişimini etkilediğini göstermektedir. Örneğin, müzik aletleri kullanan bir çocuğun büyük ve küçük kas gelişimleri desteklenir. Enstrümanlar, çocukların psiko-motor gelişimlerinde önemli olan koordinasyon, güç ve tepki hızı gibi kavramların gelişimine yardımcı olmaktadır. Çocuğun müziğe vücut hareketleriyle tepki vermesi, müziğe uygun dans figürleri oluşturmaya çalışması ve müziğe sesiyle eşlik ederek sesini tanıması bilişsel ve psiko-motor gelişimine katkı sağlamaktadır (Ömeroğlu, Ersoy vd. 2003).

“Ağaç yaşken eğilir.” atasözüne uygun olarak, piyano eğitimine erken yaşta başlanması (okul öncesi çağında) eğitimciler tarafından savunulmaktadır. Bu düşüncenin nedenlerinden bazıları şunlardır:

1. Çocuğun sıkılacağını göz önüne alarak, oyun oynar gibi ders yapma alışkanlığı kazandırmak,
2. Disiplinli-programlı çalışmaya, sistemli olmaya özendirmek,
3. Kaslarını, ellerini ve kollarını eğitsel bir amaç doğrultusunda çalıştırmayı öğretmek,
4. Beyin gücünün de ilavesiyle, sistematik bir zincirleme sürecin çocuğa yerleşmesini sağlamak,
5. Görmek, düşünmek, karar verip hareket etmek ve bunu ses ile ifadeye dönüştürmek, bir diğer söyleyişle aynı anda dikkat edeceği birden fazla olgunun varlığına alıştırmak; böylece düşünce ve dikkat sürecinin gelişmesini sağlamak.
6. Hayal gücünü kullanıp, oyun ve tasvirlerle motivasyonunu sağlamak,
7. Çeşitli oyunlarla çocuğun ortaya çıkaracağı ince-kalın, uzun-kısa, kuvvetli-hafif karşıt kavramlarının çocuk tarafından ayırt edilmesi ve bedeni ile beyni arasında bir köprünün kurulmasına destek vermektir.

Doğaldır ki bütün bu konuların birdenbire verilmesi mümkün değildir. Bunu başarmak için, başta eğitimcinin, ailenin ve tabii ki çocuğun sabırlı, programlı ve disiplinli bir eğitim sürecine ihtiyaçları vardır. Bu çerçevede öğrenme yöntemlerini de (metotları) yadsımamak gerekmektedir. Ayrıca yardımcı unsurlar olarak değerlendirdiğimiz; müzik hafızası, ezgisel işitmeci (duyuş), ritim duyarlılığı ve fiziksel özelliklerine bağlı yapabilirlik dereceleri de eğitimcilerde destek olmaktadır. Öğretme sürecinde genellikle; eğitici, aile, çocuk ve piyano tamam olmasına rağmen bir şeylerin eksikliği karşımıza çıkmaktadır. Bu da metot problemi nedeniyle olmaktadır. Ne yazık ki bu yaş grubuna hitap eden metotlar çok kısıtlı olduğu için etkin süreç kişisel deneyimlerle elde edilmektedir. Yukarıdaki bilgiler ışığında çalışmanın ilerleyen sayfalarında, 4-6 yaş çocuklarının piyano eğitimindeki başlangıç metotlarından bazıları ele alınacaktır.

Piyano Eğitimi ve Metotların Önemi

Eğitim veren eğitimcinin görevleri ve sorumlulukları, özellikle piyano eğitimine başlama sürecinde çok fazla olup, son derece hassasiyet göstermektedir. Eğitimcinin karşısına, ilk etapla piyano çalmak için gerekli olan bilgileri ve teknikleri, hemen söylendiği zaman anlayacak olgunlukta olmayan, söz dinlemeyen, okumayı bilmeyen, çevresini yeni yeni tanıyan, dikkat süreci sınırlı, çocuklar da çıkabileceği gibi, yetişkin ve anlatılanı anlayıp uygulayabilen kişiler

de çıkabilir. Bütün bu verilerin beraberinde bir yön çizilmekte ve eğitimci ilk karşılaşmada elde ettiği bilgiler doğrultusunda programını oluşturmaktadır.

Piyano metotları, yaş gruplarına ve dolayısı ile de seviyelere göre oluşturulmaktadır. Her öğrencinin bireysel öğrenmesi farklı farklıdır. Bu nedenle kullanılan her piyano metodu her çocuk için uygun olmayabilir. Bu açıdan, iyi bir piyano eğitimcisi olmak öğrenim metotlarını bilerek öğretmeyi gerekli kılmaktadır. Başlangıçta kullanılacak piyano eğitimi metotları, sade ve anlaşılabilir nitelik taşımalıdır. Aksi takdirde, çocuk bu yükün altında dikkatini toplayabilmekte zorluklar yaşayabilecektir. Buna ilave olarak, metotların seçilmesi öğretim açısından önemli olmakla birlikte, şüphesiz ki öğretmenin eğitimi de önemli rol oynamaktadır. Bununla birlikte, piyano eğitimi süresince metotların seçimi, dersin verimliliği açısından büyük önem taşımaktadır. Öğretmenin bu noktada, çocuğun kişilik özelliği (el yapısı, anlatılanları hızlı ve/veya yavaş algılaması, sağ ve sol eldeki sorunlar vb.) ile ilgili detayları dikkatlice belirlemelidir. Piyano eğitimcisi, pek çok metodu araştırarak değerlendirebilmeli, daha etkili bir ders için tek bir metotla sınırlı kalmamalıdır. Bu da çocuğun seviyesine uygun metotların takip edilmesi bakımından gereklidir. Yapılan bir araştırmada, piyano başlangıç metotlarının, hedef davranışların kazandırılması aşamasında nitelikli çalışmalara hizmet ettiği ortaya çıkmıştır (Akt. Güven, Çevik vd. 2012). Bu nedenle eğitimci; derslerinde metotlarda gösterilen fikirleri ve konuları uygulayabilmeli, açıklamaları canlı ve etkili bir biçimde aktarabilmeli ve tecrübesini de motivasyonda kullanabilmelidir (Welters, 1975: 43). Piyano eğitimi güncelleştirilmeli, çocuğun ilgisinin sağlanması için oyun ve tasvirlerle yer verilmelidir. Seviyelerine göre programlar yapılmalı ve uygulanmalıdır.

Bu düşünceler ışığında bir piyano eğitimcisi için vereceği piyano dersinin ana esasları şu şekilde sıralanabilir:

1. Öğretim amacının tanımı,
2. Öğretilecek bilginin tanıtımı,
3. Çalışma tekniğine yönelik açıklamalar,
4. Dersin yapılmasına yönelik açıklamalar (Wolter, 1985: 225).

Bu maddeler doğrultusunda piyano eğitiminin temeli olan tanımak, duymak, hissetmek ve yapabilmek dersin içinde uygulandığında hedefe yaklaşmak daha da kolaylaşmaktadır.

Bu alandaki çalışmalarıyla tanınan Freuz Peter Goebels, günümüz piyano eğitimini şöyle değerlendirmektedir:

1. Pedagoji çocuğun çocukluğunu keşfetmiş, piyano pedagojisi de bu akım doğrultusunda, programın kapsam ve içeriğini, çocukların kapasitesine ve ruhsal görüş açılarına göre ayarlama yoluna gitmiştir.

2. Piyano dersi, yaşama ve çalma dersine dönüşmüştür.
3. Kaynak olarak 500 yıllık bir müzik gelişimini kapsamaktadır.
4. Derste kulak eğilimi ve gelişimine yer verilmektedir.
5. Başlangıçtan itibaren iki el bağımsızdır. İki anahtar beraber çalınmaktadır.
6. Yaratıcılık kullanılmaktadır.
7. Seslerle araç ve oyun şeklinde uğraşılmakta, öğretmen “Ne, Nasıl” gibi sorularla çocuğu derse kazandırmaktadır (Wolters, 1985: 176).

Eğitmenin, yukarıdaki maddeler doğrultusunda çocuğun zevkle ders yapmasına, ekoller ve kendi yazdığı küçük basit parçalarla derslerin daha renkli olmasının çalışmalarına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Araştırmamızda odak olarak alınan, yayımlanmış ve 1900’lü yılların başından günümüze uzanmış ve de ulaşılabilir piyano başlangıç metotlarını, örneklem olarak Beath Ziegler, Max Hieber, Yvonne Enoch, Henrich Kubli, Rudolf Suthoff, Karl Alvers, Alexander Burkard, Michael Aaron, Hans Bodenmann, Hans-Jerner Clasen, June Edison Penauts, Peter heilbut Spass, Kurt Hermann, Jertrud Keller, Hans Martin Köhler, Walter Langer, Margarete Schmit, Josef Stumpp, Heine Walter, Dr. Shinichi Suzuki, Wolfgang Wend, Klaus Runze, John Schaum, Edna Mac Burnam, James Bastien, Neila Kjos, Andrew Scott and Gary Turner, John Thompson, Pamela and Robert Schultz, Leila Fletcher, Heather Cox and Garth Richard, Fanny Waterman and Marion Hareword, Garth Richard, Philip Hawthorn, John Miles, Maxwell Eckstein, Carolyn Moretti, Franko Bignotto şeklinde sıralamak mümkündür.

Bulgular: Piyano Başlangıç Metotlarının İncelenmesi

Başlangıç piyano metotlarının etkili olup olmadığı, müzik eğitimi alanında çok fazla araştırılmamıştır. Uszler (1992)’ye göre, piyano metotların çeşitliliğine rağmen, metotlarının etkinliğine yönelik bilimsel araştırmalara yeterince yer verilmemektedir. Bundan dolayı, bu alanda bu tür çalışmalara yer verilmesi gerekmektedir (*Akt: Güven, Çevik vd. 2012*).

Bugün alanda kullanılan piyano metotlarına baktığımızda:

1. Yaş gruplarına,
2. Öğretme yöntemine,
3. Rehber olması iddiasına göre oluşturulan çok sayıda piyano metot çalışması ekolü görülmektedir.

Tüm bu metotların yani ekollerin oluşması, uzun yıllar içinde ortaya konulmuştur. Doğal olarak aradan geçen zaman zarfında piyano derslerini yürüten ekollerde, büyük değişiklikler olmuştur ve böylece giderek piyano eğitmenleri, çok geniş olanaklar ortaya çıkarmıştır. Bu tür gelişmeler günümüzde de devam etmektedir. Fakat bütün bu gelişmelere

rağmen piyano eğitiminde uygulanacak ideal tek bir ekole henüz ulaşıldığı tam olarak söylenememektedir. Bunun nedeni, piyano eğitiminin kişiye özel olmasıdır. Yani “Ekole göre çocuk” fikri değil, “Çocuğa göre ekol” fikrinin benimsenmesi ve uygulanmasıdır. Her çocuğa kendi yetenekleri doğrultusunda ekoller uygulanmaya çalışılmaktadır.

Piyano eğitimcileri arasında gitgide yaygınlaşan kanı, çalgıya olan hakimiyetin, görmekten çok hissetmeye dayandığı ve daha çok gelişebildiğidir. Bu düşünce ilk olarak 1912 yılında, kompozitör ve eğitimci olan Dr. Daniel Gregory Mason tarafından “Piyano çalmada ihmal edilmiş bir duyuyu” adı altında bir dergide yayınlanır. Mason yazısında iyi bir piyano çalma temeli; hassas çalışma ile gerçek düzeye erişilen bir tuşe olmasına, başlangıç piyano eğitiminde çocuğun dokunma duyusuna, görme ve işitme duyularından daha çok önem verilmesine dayanmalıdır.

Dr. Mason, Art TATUM ve Alec TEMPLETON gibi ana müzisyenlerin başarılı olmalarının, dokunma duyularının ve beyinde canlandırma yeteneklerinin son derece gelişmiş olmasına bağlı olduğunu söylemektedir. Bu sistemin ilk uygulayıcısı “Piyano ile Müzik Yapıyoruz” adlı seri kitabın yazarı John W. Schaum’dur (Schaum, 1965: 3).

Piyano ekolü için en karmaşık problem; iki elin birbirinden bağımsız olarak, ayrı anahtarlarla çalışmasıdır. Bunu en yalın ve doğal biçimde verebilen metotları uygulamak ve benzeri ekollerden yararlanarak dağarı genişletmek eğitimcilerin elindedir.

Başlangıç metotlarından bazılarının isimlerini eğitimcilere fikir vermesi açısından, alfabetik olarak şöyle sıralamak mümkündür:

- Alexander Burkard. Neve Anleitung für das klaviers pile 1908 Schott. 2 cilt
- Andrew Scott and Gary Turner Progressive piyano method. Koala Publications.
- Beath Ziegler Das innere hören; Max Hieber 15. 1961. 3 cilt.
- Carolyn Moretti Suona con poli il polipo, Ricordi, Milano, 1980.
- Dr. Shinichi Suzuki Piano School Volume I. Warner bros. Publications New Jersey, 1978.
- Edna Mac Burnam Music Me Will Have - The Willis Music Co. Ohia 1983.
- Fanny Waterman and Marion Hareword me and my piano, Faber Music Ltd. Lodon, 1988.
- Franko Bignotto Easy Piano, Metodo graduale per pianoforte e tastiere Ricordi, Milano, 1986.
- Garth Richard Listen and play piano. Allans Educational.
- Hans bodenmannn Kleme finger am Klavier

- Hans Martin Köhler Kinder Klavier Schule Deutscher 1973.
- Hans-Jerner Clasen meine Klauierschule, Fidula Yayinevi.
- Heather Cox and Garth Richard. Listen and play piano Allans Educational 1992, Melbourne.
- Heine Walter Klavierschule, Breitkopf, 1967, 3 cilt.
- Henrich Kubli Elementar-Klaviers Chule, 4 cilt. Hug. 1954.
- James Bastien Bastien Piano Basics, Premier Level, Neila Kjos Music Company, San Diego, 1985.
- Jertrud Keller Kinder Klauerschule. Heinrichshopen 1966.
- John Brimhall Piano method International Copright 1968.
- John Miles The Usborne first Book of the Piano Usborne Publishing 1989, London.
- John Schaum Wir Musizieren Am Klevier Bosworth Edition 4 cilt.
- John Thompson Easiest Piano Course I-II. Chappell, 1975 London.
- Josef Stumpff Illustrierte Kinder Klavierschule, 6 cilt Hug.
- June Edison Penauts klavier (Boosey Ard Hawkes), 4 cilt.
- Karl Alvers Klavierschulen... mal gant ander Noetsel 1978.
- Klaus Runze Zewei hande Zwölf Tasten.
- Kurt Hermann Der fruhliche Musihant, 2 cilt Hug 1939.
- Leila Fletcher Piano Course.
- Margarete Schmit; Kiesler Diesterweg 1970.
- Maxwell Eckstein Eckstein piano Course, Carl fischer inc. New York, 1971.
- Michael Aaron Klavierschule I-V Ed. Corona.
- Pamela and Robert Schultz Piano Course Colombia Pictures Publications, 1986 Florida.
- Peter Heilbut Spass am Klauierspielen-Barenreiter 1977.
- Philip Hawthorn Easy Piano Tunes. Usborne Publishing, London 1989.
- Rudolf Suthoff-Gross Klavierschule Hösel 1970.
- Walter Langer Ich Spiele Klavier Dabliuger 1970.
- Wolfgang Wend. Klavier buck für Vorscholkinder deutscher 1975.
- Yvonne Enoch Let's make music (Hinrichsen) so pieces for the piano class.

Sonuç ve Öneriler

Yurdumuzda okul öncesi dönem olarak isimlendirilen erken yaşlar için örgün piyano eğitimi pek yaygın değildir. Bunun başlıca nedeni bu yaş grubuna hitap eden ve piyano eğitimi

veren kurumların sayılarının az olmasıdır. Ancak kurslar ve özel çalışmalar ile bu yaş grubu çocuklarına piyano eğitimi verilmektedir, ve içerik olarak da öğretmenden öğretmene değişen ekoller karşımıza çıkmaktadır.

Piyano eğitimi; taklit etmeye, duymaya, uygulamaya, oyuna yönelik başlamalı ve çocuk bu yolla müziğin ve piyanonun içine çekilmeli, düşünme mekanizmasını da katarak yavaş yavaş ilerletilmelidir. Notalar arasındaki bağlantıları kurması sağlanmalıdır. Dikkat edilecek bir nokta da çocuğun bu işi zevkle ve korkmadan yapmasını sağlamaktır. Bunun için eğitimci, çocuğun piyanodan ses çıkarmasını ve bu sesleri bir oyun şeklinde tanımasını hedeflemelidir. Eğitimci; bu konuda ekollerden yararlandığı gibi, kendisinin geliştirdiği yöntemleri de kullanmalıdır.

Piyano eğitimi uygulanırken çocuğun piyanoyu tanması kadar, müziği tanması, müziği hissetmesi ve en önemlilerinden biri olan müzik dinleme alışkanlığını kazanması da umulan hedeflerdendir. Müziği hayatının içine almış, anlayan ve bir müzik eserini dinlemeyi izlemeyi bilen nesil yetiştirmenin küçük yaşlarda başlanılan müzik ve çalgı eğitimine bağlı olduğu düşünülmektedir. Çünkü yapılan uygulamalarda çocuk yaptığı müziğin dinlenilmesini istemekte ve aynı şekilde müziği kendisinin de dinlemesi gerektiğinin farkındalığı görülmektedir.

Okuma yazma bilmeyen erken yaş çocuklarına nota öğretmek; nota isimlerini, yerlerini ve değerliklerini direk olarak değil de çeşitli oyunlarla vermek şeklinde olmalıdır. Nota ismi, yeri ve değerleri, vuruşlar, el şekli gibi karışık kavramlar, küçük çocuğu hem müzikten hem de piyanodan soğutabilir. Öğretmen metotlardan yararlanarak ve kendi geliştirdiği yollarla, sabırlı bir şekilde çocuğa bunları verebilmelidir. Yoksa çocuğu yönlendirmek zorlaşır ve hatta müzikten nefret etmesine bile yol açabilir.

Küçük yaşta yönlendirilerek verilecek eğitim sonucunda, geleceğin sanatçıları yetiştirmek mümkündür. Burada öğretmen-öğrenci, aile ve uygulanan program arasında iyi bir koordine söz etmek yerinde olur. İyi bir diyalog, aile desteği ve çocuğun yapısına göre ayarlanıp düzenlenen program doğrultusunda; her derste yapılan bir önceki çalışmaların tekrarları ile bu yaş çocuklarında eğitimin sağlam temellere oturtulması ve iyi bir piyano kültürü alması hedeflenmelidir.

Bu konu ile ilgili yapılan detaylı bir çalışmada, tüm metotların bazı eksik yönleri bulunmakla birlikte bir başlangıç metodunda bulunması gereken özellikleri büyük ölçüde taşıdıklarını belirlenmiş, inceledikleri metotların ülkemizde çocuklara yönelik başlangıç piyano eğitiminde sıklıkla kullanılan ve kolayca ulaşılabilen metotlar oldukları tespit edilmiştir. Bu nedenle, tüm bu metotların piyano eğitiminde kullanım amacına ve yaş grubuna uygun olduğu

fikri ileri sürülmüş, ancak piyano eğitiminde en önemli görevin piyano öğretmenine düştüğü belirtilmiştir (Güven, Çelik vd. 2012).

Öğretmen öğrencisinin yaşına, daha önceki müzikal geçmişine ve müzik yeteneğine bağlı olarak farklı metotlar seçebileceği gibi, birkaç metodu aynı anda da çalıştırabilir. Yalnızca metoda bağlı kalmak yerine kendi geliştireceği yöntemlerden ve etkinliklerden yararlanarak öğrencinin gelişimini destekleyebilir. Özellikle, çocuklar için düşünüldüğünde doğru metot seçimi yanında görsel egzersizler ve çeşitli oyunlarla desteklenen bir piyano eğitimi daha çabuk başarıya ulaşacaktır. Bu nedenle piyano eğitimcilerine ülkemizde artık kolaylıkla ulaşılabilen bu metotları ve ileride basılacak olan yeni metotları takip etmeleri, yıllarca aynı metoda bağımlı kalmak yerine kendilerini sürekli yenilemeleri ve metotları belli kriterler içerisinde değerlendirerek kendilerine ve öğrencilerine en uygun olanları seçmeleri önerilmiştir.

Bir diğer araştırmada çalgı eğitiminde öğretmenin davranışlarının çocukları toplumsal, duygusal ve zihinsel gelişimlerinin her yönüyle etkilediğine temas edilir. Bu düşünce, çalgı eğitiminde eğitmenin önemini bir kez daha destekler niteliktedir (Otacıoğlu, 2002). Özetlemek gerekirse, çocuklara yönelik bazı piyano metotlarını incelediğimiz bu çalışma göstermiştir ki, küçük yaş grubu çocuklar için piyano eğitiminde metotlardan yararlanmak önemlidir. Piyano eğitimi, yalnızca klavyeyi etkin kullanmaya değil aynı zamanda çocukta bir müzik bilinci oluşmasını sağlamaya yönelik olmalıdır. Bu nedenle bu bilinci kazandıracak temel davranışlar ve metotlarda yer alan bazı öğeler üzerinde daha geniş ve kapsamlı araştırmalar yapılmalıdır. El ve beyin arasında etkili bağıntı (korelasyon) sağlanması için 3D şeklinde formüle edebileceğimiz “Devamlı-Düzenli-Dengeli” çalışmalar yapılmasına önem verilmelidir. Çalışmamızın bu konuda yapılacak daha kapsamlı ve örnekli araştırmalara ışık tutması umulmaktadır.

Kaynaklar

- BURNAM, E. M. (1958). *Step By Step. Book One*, Ohio: Willis Music Company, Cincinnati.
- ÇALIŞIR, F. (1969). *Çalgı Bilgisi*. Ankara: İş Matbaacılık ve Ticaret.
- DYKME, W. P. ve CUNCLIFF, M. H. (1955). *School Music Handbook*. Boston: C. Birchard and Company.
- GÜVEN, ÇEVİK vd. (2012). Çocuklara Yönelik Piyano Eğitimi Başlangıç Metotları Zerine Bir Değerlendirme. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi Journal of Research in Education and Teaching*, 1(2).
- HALVAŞI, B. (1989). *Okul öncesi çocuklarda piyano eğitimi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: M.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü.
- JUSLIN, P. N. (1997). Emotional Communication in Music Performance: A Functionalist Perspective and Some Data. *Music Perception*. 14 (4), 383-418.
- KILIÇ, I. (2011). *Okul Öncesi Müzik Eğitimi*. Ankara: Pegem Akademi.

- KREUTZ, G. (2008). Wie Kinder Musik Empfinden, Erleben und Lieben Lernen. Das Online-Familienhandbuch des Staatsinstituts für Frühpädagogik (IFP), 1-5.
- MANTIE, R., & TUCKER, L. (2008). closing The Gap: Does Musicmaking Have to Stop Upon Graduation? *International Journal of Community Music*, 1, 217–227.
- OTACIOĞLU, S. (2002). *İlköğretimde Ses Eğitimi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Mimar Sinan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- ÖMEROĞLU, E., ERSOY, Ö. vd. (2003). *Müziğin Okulöncesi Eğitimde Kullanılması*. 1. Baskı, Ankara: Kök Yayıncılık, Aydoğdu Ofset, 17-18.
- PAMİR, L. (1986). *Çağdaş Piyano Eğitimi*. İstanbul: Beyaz Köşk Yayınları No: 2, Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu. Met-er Matbaası.
- SCHAUM, W. J. (1965). *Wir Musizieren am Klavier*. Köln: Bosworth Edition.
- ŞENDURUR, Y. ve BARIŞ, D. (2002). Müzik eğitimi ve çocuklarda bilişsel başarı. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22(1), 165-174.
- USZLER, M., GORDON, S., & SMITH, S. (2000). *The Well-Tempered Keyboard Teacher* (2nd ed.). New York: Schirmer Books, 35.
- WOLTERS, K. (1975). *Orientierungs Modell Klavier Unterstufe*. Regensburg: Gustav Bosse Verlag.
- WOLTERS, K. (1985). *Handbuch der Klavierliteratur, zu Zwoelhanden*. Atlantis Musickbuch Verlag.